

עפ"ג 64565/11 - איגור קלצקו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

22 פברואר 2023
עפ"ג 22-11-64565 קלצקו נ' מדינת
ישראל

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביטן
כבוד השופט גיל דניאל
כבוד השופט יובל ליבדרו

המערער:
איגור קלצקו
נגד
מדינת ישראל
המשיבה:

ונוכחים:

המערער ובאת-כחו, עו"ד אפרת צרפתி

ב"כ המשיבה, עו"ד רות מרום

מהות הערעור: ערעור על גזר דין של כבוד השופט רון סולקין, מיום 26.10.22, בית משפט שלום באר-שבע, מת.פ.

14751-12-20

פסק דין

המערער הודה שבחודש דצמבר 2020 הוא גידל בדירות בבאר-שבע 206 שתלי סם מסוכן מסוג קנאבים במשקל של 9 קילוגרם Neto, תוך שימוש בכלים מתאימים לגידול הסם, והחזקק בדירותו 1.5 קילוגרם קנאבים שלא לצורך עצמית. בהתאם לכך, הוא הורשע בעבירה של גידול יצור והכנת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 בפקודת הסמים המוסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"); בעבירה של החזקת סם שלא לצורך עצמית, לפי סעיף 7(א) רישא בפקודת הסמים; ובעבירה של החזקת כלים להכנת סמים, לפי סעיף 10 בפקודת הסמים.

שירות המבחן הגיע לבית המשפט מספר תסקרים על המערער. בתסוקיר הראשון תוארו רקעו האישית והמשפחתי של המערער, נתנוו ונסיבות חייו. צוין בו שהמערער בן 30. רווק. מנהל עסק עצמאי. עלה לארץ עם הוריו בהיותו בן 8. לאחר שנתיים אביו נרצח והמשפחה עברה תקופה משברית. סיים 12 שנות לימוד. לא התגייס לצבא מסיבות אידיאולוגיות, וקיבל פטור משירות צבאי. לפני מספר שנים עזב את נתניהו וגר בדירה שכורה בבאר שבע - בה ביצע את העבירה. תיאר שנตอน בחובות כספים. בהתייחס לעבירה, טען כי נקלע למצב כלכלי קשה, ונענה בחוב להוצאות אחרים לגדיל בדירותו קנאבים. סיפר כי במהלך שלושה חודשים גידל את הסמים, וסייע לטפל בהם. שירות המבחן ציין שהמערער מבין שביצע מעשה לא מוסרי בעצם העבירה על החוק וمبיע חרטה עקב המחרירים האישיים שהוא משלם על מעשהו, אך עם זאת מביע עמדות מקלות בנוגע לשימוש בקנבים. אשר לשימוש בסמים, המערער מתאר כי החל לצורק קנאבים בגיל 17, ובמשך שנתיים צרך את הסם באופן יומיומי, ובגיל 20 חש את השפעתם השלילית של הסמים על חייו והפסיק את השימוש כמעט לחלוון. ומסר שמה שנים לא צורך קנאבים. בעברו הפלילי הרשות בעבירות רכוש והחזקת סמים לצורך עצמית מהשנים 2008-2009.

שירות המבחן ציין כי במסגרת הליך המערער שוחרר למעצר בית, ומסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות מסמך, למעט הבדיקה האחרונה בזמן טרם הגשת התסקירות שהעידה על שימוש ב-MDMA והמערער שיתף כי נהג להשתמש בשימוש ספוראדי בסמך זה כדי מספר חדשניים. והביע עמדות מקלות באשר לשימוש בסמים. שירות המבחן סקר את גורמי הסיכון והסתיכון של המערער והמליץ לשלבו בטיפול. בתסקיר האחרון ציין שהמערער שולב בקבוצאה טיפולית בחודש אוקטובר 2021. מגע באופן עקבי לקבוצאה ונרתם ממנה. מדוח שאיינו צורך סמים מכל סוג שהוא ומסר בדיקות שתן נקיות, למעט בדיקה מחודש אפריל שהעידה על שימוש בקוקאין. והמערער מסר כי אכן צורך קוקאין, והוא עושה זאת אחת לכמה חודשים. ושב והביע עמדות מקלות באשר לשימוש בסמים. שירות המבחן התרשם שהמערער מגלה ניצני הבנה ותודעה בגין חסרונות השימוש בסם והוא צע לשתף ייחודה לטיפול בהתמכרוויות בקהילה. והוא הסכים לכך. עוד ציין שהמערער מתמיד בעבודתו וחושש מעונש מאסר. ושירות המבחן המליץ להטיל על המערער 300 שעות של"צ, צו מבחן למשך שנה ומאסר על תנאי.

התביעה טענה שמתחם העונש ההולם למשטי המערער נע בין 14 ל- 30 חודשים מאסר וביקשה לקבוע את מאסרו של המערער בשליש התחתון של המתחם, לצד עונשים נלוויים.

ההגנה עמדה על נסיבותו של המערער ועל ההליך הטיפולי שהוא עבר. ציינה שהעבירות בוצעו לפני שנתיים. שעבורי הפלילי של המערער ישן. ועתה לחזור מתחם העונש, לאמץ את המלצת שירות המבחן שלא להטיל על המערער מאסר בפועל ולהפנות את המערער לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן שייעמוד על הטיפול במרכז להתמכרוויות.

בית המשפט עמד על חומרת העבירות, על נסיבותיהן, על הצורך בהרעת היחיד והרבבים, ועל מדיניות הענישה. ציין כי המתחם שהוצע על ידי התביעה אינו משקף את חומרת המעשים, אך הוא מקבלו. אשר לעונש הראי לumarur, ציין את נסיבות המערער, עברו הפלילי, הוداعתו, ההליך הטיפולי בו שולב והתרשומות שירות המבחן ממנו. ציין כי האמור בתסקיריהם אינם עומד בהלימה להמליצה העונשית של שירות המבחן. וכי בנסיבות יש להעמיד את עונשו של המערער ברף הבינוי נמוך של המתחם. ובסיום של דברים, הטיל על המערער 18 חודשים מאסר בפועל; מאסרים על תנאי; קנס בסך 15,000 ₪ או 120 ימי מאסר תמורה; התחייב ליהמן מעבירה בסך 10,000 ₪; פסילת רישון נהייה למשך שנה; פסילה על תנאי; וחילוט הכלים ששימשו את המערער לעבורי את העבירות.

מagan הערעור.

ב"כ המערער טענת, כי מתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט מחייב יתר על המידה, ושמתחם העונש ההולם את העבירות שביצע המערער נע בין 9 חודשים מאסר הניטנים לריצוי בעבודות שירות לשנת מאסר. טענת, כי בית המשפט התבבס על פסיקה שעסקה במקרים חמורים יותר- חלקה בגין נסיבות המעשה, וחלקה בגין נסיבות העשרה. וטענת כי גם אם נמצא שהמתחם שנקבע על ידי בית המשפט ראוי, הרי שענינו של המערער מצדיק לחזור מהמתחם בשל שיקולי שיקום. טענת כי עברו הפלילי של המערער ישן ומינורי, ומazel הוא שומר על אורח חיים נורמטיבי. העבירה בוצעה לפני כשנתיים. והמערער משולב בהליך טיפול משמעוני. ועובד בעסק עצמאי בו הוא מחויב ללקוחותיו ויש לכך

משמעות מבחן שיקומית. טוענת שבית המשפט טעה משלא אימץ את המלצות השירות המבחן ושלכל הפחות היה מקום להפנות את המערער למוניה על עבودות השירות. טוענת שהאינטראס הציבורי תומך בהימנעות משילוח המערער למאסר. ומבקשת לקבל את הערעור ולכל הפחות לקצר משמעותית את תקופת המאסר.

ב"כ המשיבה טענה שלמרות הiliar הטיפולי של המערער, נמצא פעמים שהמערער השתמש במסים קשים והוא מבטא עמדות מקלות ביחס לשימוש במסים. כמוות שתלי השם שהמערער גידל גדולה והעונש שהוטל עליו מוצדק. יש לדחות את הערעור.

עינו בכלל החומרים שבתיק ושמנו את טיעוני הצדדים, והחלטנו לדחות את הערעור.

noch הנזקים הנגרמים לפרט ולהברה מהשימוש במסים ומההתנהלות העברינית הנלוית לכך, עולה מآلיה החומרה הרבה הטבועה בעבירה של גידול סם - הנורמת להחדרת כמות נוספת נסفة של סם לשוק, שבהמשך נוצרת וגורמת לרעות הידעות הכרוכות בכך. גידול סם הוא אףօא אבי אבות הטעמה בתחום עבירות המסמים. הדברים ידועים ומוכרים ואין צורך להאריך בהם.

אלא שהעריניים המגדלים סמים, רואים לנגד עיניהם את הרווח הכספי הגודל הצפוי להם והם אינם מתעניינים בפגיעה שהם גורמים לזרות. ואכן, הרווח הכלכלי שנייתן להפיק מגידול סמים בהיקפים כמו בעניינו, עצום ורב ואין שני לו כמעט בשום תחום ליטימי אחר. ובעקבותיו, התופעה של גידול סמים, בחממות ייוזדות, בדירות מגורים, על גגות, ובכל מקום אפשרי, עולה כפורה והיא מושכת אליה גם אנשים ללא נורמות עבריניות מושרשות שהתנהלותם הכללית נורמטיבית, הרואים בכך הזדמנות להשיא רוח בקנה מידת סיכון זמני, לא גדול, להיתפס ולשלם מחיר.

במצב דברים זה דרושה ענישה ממשועות, שתהלום את חומרת המעשה ואת הפגיעה הנגרמות בעטיו, תטיבע אותן קין חברתי בمبرקי העבירה, ותרתיע.

מדיניות הענישה הנוגגת בעבירות המסמים החמורים, ובهن גידול סמים וסחר בהם, הינה מאז ומתמיד של רצינות וחומרה. והכלל הוא, שבUberiorות אלה הבכורה ניתנת לאינטראס הציבורי ולעיקרונו הiliar, בעוד האינטראס של הנחשם מקבל משקל משני.

העונש הקונקרטי בעבירה גידול סם, מושפע בעיקר מסוג הסם, אופן והיקף הגידול - המשפיעים על הערכת מידת הנזק שנגרם או צפוי היה להיגרם מביצוע העבירה.

כאן, המערער גידל בדירה שהוכשרה ואובזרה לגידול מסוים, כ-200 שתלי קאנבים, במשקל של כ- 9 קילוגרם נטו, ובנוסף, החזיק סם מסווג קאנבים במשקל של כ- 1.5 קילוגרם נטו, שלא לצריכה עצמית.

המדובר אפוא בכמות שתילים נכבדה מאוד. מطبع הדברים, הקמת מערכת גידול צו והפעלה, כרכות בתכנון ובמעשה מתmeshים ובהשכמה כספית, ומיזם צזה נועד להפקת רוח מכירת הסמים.

ב"כ המערער טעונה, שבית המשפט קמא התייחס בגור הדין למקרים בהם כמות הסם שנתפסו היו גדולות יותר מעניינו, ולכן לא היה מקום ללמידה מהם על העונש הראו' במרקחה זה.

איןנו מקבלים את הטענה. ראשית, העונש איננו נקבע כמכפלה של תקופת מסר מסוימת ליחידת כמות סם. כמובן שלמשקל הסם ישנה ממשמעות, אך אין מדובר ב"מחירון" שהוא תוצאה ישירה של המשקל בלבד. שנית, משקל הסם בעת תפיסת השתילים, אינו משקף בצורה מצהה את רכיב כמות הסם - המשפייע בתורו על הערכת חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו. כמות גדולה של שתילי סם הננתפסת בשלב מוקדם של הגידול, משקל משקל לא גדול, אולם אותה כמות שתילים עשויה בהמשך להוביל ולהניב סם במשקל גדול הרבה יותר. כך שלמספר השתילים שלעצמם יש משמעות בהערכת פוטנציאל היבול האסור, בנפרד מהמשקל בעת התפיסה. צירוף נתוני המשקל ומספר השתילים מציג תמונה מלאה יותר של היבט הפגיעה בפועל ובכך של מעשה העבירה.

כאן, כאמור, המערער גידל למעלה מ- 200 שתילי סם, אשר לויל פעולת המשטרה היו מגעים להבשלה ומנים כמות גדולה של סמים שהיתה מגיעה לשוק וגורמת את נזקיה. ובנוסף, הוא החזיק גם כ- 1.5 קילוגרם של הסם עצמו.

העובדת שתילי הסם גידלו במקומות שהוכשר לגידול סמים, המאפשר עקרונית מחזרי גידול נוספים, יכולה בהחלט לשמש נתון בשאלת מידת הפגיעה של מעשה העבירה במערכות המוגנים, המשפייע על קביעה מתחם העונש ההולם.

במכלול הנתונים, מתחם העונש ההולם שנקבע בבית המשפט קמא אינם חרוג מהמקובל ותקופת המסר בפועל שהוטלה על המערער אינה מחמירה אותו והוא בוודאי אינה מצדיקה התרבותות ערכאות הערעור.

המעערער העיד על עצמו שהוא איננו מקור לסמים ושהשימוש הספוראדי שהוא עשה בשם, בנסיבות חברותיות, אינו מפריע לתפקידו במישורי חייו השונים. ובפועל, במהלך הקשר הטיפולי של המערער בשירות המבחן נמצא פעמיים שהמעערער השתמש בסמים קשים.

בכל הכבוד לטיפול שהמעערער עבר בתחום הסמים, השימוש בשם של המערער איננו קשור לשירות לביצוע העבירה. המערער אומר בעצמו שהוא רצה להשיג כסף בקלות וכן עשה את מה שעשה. לצד זה, הוא גם השתמש מפעם לפעם בשם. בנוסף, הטיפול שהמעערער עשה לא גرم לשינוי דרמטי במעערער ובאורחותו, והוא איננו מצדיק לקבוע את עונשו של המערער מחוץ למתחם העונש ההולם.

סוף דבר, העונש שהוטל על המערער ראוי ומידתי ואין מקום להתערב בו.

הערעור נדחה.

ניתן והודע היום א' אדר תשפ"ג, 22/02/2023 במעמד הנוכחים.

אליהו ביתן, שופט, סגן
הנשיאה

גיל דניאל, שופט

יובל ליבדרו, שופט